

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 6 sierpnia 2025 r.

Poz. 4823

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.499.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 131/XIX/2025 Rady Gminy Koszęcin z dnia 24 czerwca 2025 r. w sprawie przyznawania nagród i wyróżnień Wójta Gminy Koszęcin za osiągnięte wyniki sportowe oraz osiągnięcia w działalności sportowej, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), dalej jako: *ustawa*, w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 czerwca 2025 r. Rada Gminy Koszęcin podjęła uchwałę Nr 131/XIX/2025 w sprawie przyznawania nagród i wyróżnień Wójta Gminy Koszęcin za osiągnięte wyniki sportowe oraz osiągnięcia w działalności sportowej, dalej jako: *uchwała*. Załącznik do uchwały stanowi Regulamin przyznawania nagród i wyróżnień Wójta Gminy Koszęcin za osiągnięte wyniki sportowe oraz osiągnięcia w działalności sportowej, zwany dalej *Regulaminem*.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 31 ust. 1 i 3, art. 35 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 z późn. zm.).

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, że jest ona niezgodna z prawem.

Trzeba podkreślić, że uchwała rady gminy podejmowana w oparciu o art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie jak również w oparciu o art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych, wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy*. Z kolei na mocy art. 4 ust. 2 ustawy, *w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym*.

Powyższe oznacza, że w przypadku aktów prawnych zawierających przepisy powszechnie obowiązujące, ustawodawca co do zasady przewiduje konieczność zachowania 14-dniowego *vacatio legis*. Każde odstępstwo od tej zasady, polegające bądź na skróceniu okresu *vacatio legis* na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, bądź nawet nadaniu aktowi prawnemu wstecznej mocy obowiązującej (art. 5 ustawy), rodzi po stronie gminy obowiązek wykazania, że nastąpiły szczególne okoliczności, uzasadniające odstępstwo od zasady 14-dniowego *vacatio legis*.

Tymczasem Rada w żadnym stopniu nie ustaliła okoliczności uzasadniających odejście od zasady zachowania 14-dniowego *vacatio legis*. Zawarta w § 4 uchwały regulacja brzmi literalnie: *Uchwała wchodzi*

w życie 14 dni od dnia ogłoszenia Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, co pozostaje w sprzeczności z art. 4 ust. 1 ustawy. Regulacja przewidująca nabycie przez uchwałę mocy obowiązującej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia pozwala jej bowiem zaistnieć w obrocie prawnym w każdym dniu 14-dniowego okresu *vacatio legis* – nawet już od pierwszego dnia po ogłoszeniu uchwały. Takie rozwiązanie pozostaje w rażącej sprzeczności z wymogiem dostatecznej precyzji aktów prawnych, formułowanego w szczególności wobec aktów prawa miejscowego. Jak słusznie skonstatował Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, OTK), *przepisy prawa powszechnie obowiązującego muszą być sformułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw*". Brak odpowiedniego określenia terminu wejścia w życie aktu prawnego należy zatem uznać za naruszający art. 2 Konstytucji RP, a w szczególności na wyprowadzaną z tego przepisu zasadę przyzwoitej legislacji.

Ponadto trzeba zauważyć, że w analizowanym przypadku nie może mieć także zastosowania regulacja szczególna z art. 4 ust. 2 ustawy, pozwalająca na skrócenie 14-dniowego *vacatio legis*. Rada bowiem w żaden sposób nie powołała się na szczególne okoliczności, usprawiedliwione ważnym interesem państwa, a dodatkowo pozostające w zgodzie z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Przeciwnie, z analizy postanowień uchwały jednoznacznie wynika, że intencją Rady było zastosowanie „standardowego” 14-dniowego okresu *vacatio legis*.

W tym miejscu zasadnym jest wskazać także, iż zgodnie z § 45 ust. 1 w zw. z § 143 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisowi o wejściu w życie aktu prawa miejscowego można nadać brzmienie:

- 1) „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”;
- 2) „Uchwała wchodzi w życie po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 2a) „Uchwała wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia”;
- 3) „Uchwała wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia” albo „Uchwała wchodzi w życie ... dnia ... miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia”;
- 3a) „Uchwała wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 4) „Uchwała wchodzi w życie z dniem ... (dzień oznaczony kalendarzowo)”;
- 5) „Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”;
- 6) „Uchwała wchodzi w życie ..., z wyjątkiem art. ..., który wchodzi w życie ...”;
- 7) „Uchwała wchodzi w życie w terminie określonym w ustawie z dnia ... – ... (tytuł ustawy wprowadzającej) (Dz. U. ...)”.

Żaden z ww. wariantów nie pozwala zatem na wprowadzenie przepisu, który rozciągałby proces wejścia w życie aktu prawa miejscowego na okres 14 dni, co prowadzi do powstania po stronie adresatów norm prawnych, niepewności co do faktycznej daty wejścia w życie uchwały.

W związku z powyższym Rada Gminy Koszęcin naruszyła art. 4 ustawy oraz art. 2 Konstytucji RP, co stanowi istotne naruszenie prawa przesądzające o konieczności stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego, organ nadzoru wskazuje na inne uchybienia jakimi obarczona jest przedmiotowa uchwała.

Podstawę prawną do podjęcia uchwały w sprawie stypendiów sportowych dla osób fizycznych (sportowców i trenerów) stanowią przepisy art. 31 ust. 1, 2 i 3 ustawy o sporcie. Zgodnie z ich brzmieniem jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe (ust. 1). Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek (ust. 2). Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania

i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy (ust. 3).

Ustawodawca przewidział trzy rodzaje gratyfikacji sportowych dla osób fizycznych: stypendia, nagrody oraz wyróżnienia. Przy tym porównanie brzmienia art. 31 oraz art. 35 ust. 5 i 6 ustawy o sporcie wyraźnie wskazuje, że stypendium sportowe można przyznać jedynie za określone wyniki sportowe, natomiast nagrody i wyróżnienia mogą dotyczyć zarówno osiągniętych wyników sportowych, jak i w przypadku trenerów i innych osób – legitymowania się określonymi w sposób ogólny osiągnięciami w działalności sportowej (art. 35 ust. 5 i 6 ustawy). Mocą art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie wprowadzono również zasadę, zgodnie z którą stypendium sportowe przyznawane osobom fizycznym, musi mieć charakter okresowy, a nie jednorazowy – zastrzeżenia takiego nie powtórzono w dalszej części tego przepisu, a także w art. 35 ust. 5 i 6 ustawy o sporcie co oznacza, że co do zasady wskazane wyżej formy gratyfikacji sportowej mają mieć charakter jednorazowy.

W ocenie organu nadzoru przedmiotowy regulamin nie wypełnia prawidłowo delegacji zawartej w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Rada nie określiła bowiem zasad i trybu pozbawiania nagród i wyróżnień Wójta Gminy jak również nie określiła wysokości nagród finansowych dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym. Rada Gminy wskazała tylko w części II § 3 ust. 6 Regulaminu, że *Wójt Gminy podejmuje ostateczną decyzję o ilości, formie oraz wielkości przyznanej nagrody lub wyróżnienia, a także określa termin uroczystego wręczenia nagród i wyróżnień*, zaś zgodnie z § 6 części II Regulaminu *Nagrody i wyróżnienia mogą przybrać formę: nagród finansowych, nagród rzeczowych, pucharów, dyplomów, medali lub listów gratulacyjnych*. W konsekwencji, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy nie wypełniła delegacji wynikającej z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Jednocześnie wskazać należy, że Rada Gminy również nie określiła prawidłowo wysokości nagród dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej, określając jedynie ich zakres (granice), co stanowi nieprawidłowe wypełnienie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie. Rada w części III punkcie 4 Regulaminu wskazała bowiem, że *Maksymalna wysokość nagrody za osiągnięcia w działalności sportowej nie może przekroczyć kwoty 1000 zł*.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że w istocie Rada, w zakresie wysokości nagród, scedowała obowiązek ustalenia wysokości nagrody na Wójta Gminy. Rada ponadto nie zawarła jakichkolwiek innych zasad dla organu wykonawczego, którymi mógłby się kierować określając jej wysokość. Brak takich przesłanek (wytycznych) dla Wójta spowoduje zupełną uznaniowość, trudną – a nawet niemożliwą – do zweryfikowania. Tym samym należy stwierdzić, że przy tak skonstruowanych przepisach uchwały, o wysokości nagrody w istocie nie będzie decydowała – tak jak wymaga tego przepis art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie – Rada Gminy, ale w sposób zupełnie dowolny i poza wszelkimi zasadami – Wójt Gminy. Takie uregulowania należy uznać za istotne naruszenie prawa.

Powyżej wskazane stanowisko organu nadzoru jest spójne z orzecznictwem sądów administracyjnych. Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt III OSK 5303/21 (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) – *Skoro nie budzi wątpliwości, że uchwała podejmowana przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie stanowi akt prawa miejscowego, przyznający określone świadczenia pieniężne mieszkańcom danych jednostek samorządu, to upoważnienie ustawowe do jej podjęcia podlega wykładni zawężającej. Innymi słowy rada gminy (rada powiatu, sejmik województwa) może tylko to określić w uchwale podejmowanej na podstawie ww. przepisu, na ile pozwala ustawodawca. Tym samym skoro zakres upoważnienia ustawowego obejmuje określenie m.in. rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień przy uwzględnieniu znaczenia danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy, to prawidłowo podjęta uchwała powinna zawierać precyzyjne określenie wysokości tych świadczeń zróżnicowanych ze względu na uzyskane konkretne wyniki sportowe (np. konkretne miejsca w rywalizacji sportowej na imprezach sportowych) oraz przy uwzględnieniu znaczenia danej dyscypliny sportu dla konkretnej wspólnoty samorządowej, co z kolei pozwoliłoby na określanie różnej wysokości ww. świadczeń w zależności od danej dyscypliny. Przyjęcie za zasadny pogląd dopuszczający ustalanie wysokości tych świadczeń nie przez organ stanowiący, ale przez organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, który mógłby w sposób w znacznej mierze uznaniowy ustalać wysokość np. nagrody za osiągnięcia sportowe nie tylko nie znajdowałoby uzasadnienia w wyraźnej treści delegacji ustawowej obligującej organ stanowiący do ustalania wysokości takich nagród, ale przede wszystkim mógłby prowadzić do różnicowania praw*

mieszkańców przez organy wykonujące akt prawa miejscowego. Pozwoliłby bowiem na dowolne uznanie, w jakiej wysokości dane świadczenie za osiągnięty wynik sportowy będzie przysługiwało konkretnej osobie.

W konsekwencji uchwała nie określa w sposób prawidłowy wysokości nagrody sportowej, ani też nie przewiduje zasad, na jakich będzie ta wysokość ustalana przez organ wykonawczy. Tym samym nie zawiera ona elementu obligatoryjnego wymaganego przepisami ustawy o sporcie, wpływającego na legalność całej uchwały. Organ stanowiący gminy podejmując uchwałę nie może pominąć żadnego z elementów wskazanego w tym przepisie. Jest on zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy. Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem istotnego naruszenia prawa, a w konsekwencji prowadzić do uznania nieważności całości uchwały, gdyż ta musi zawierać wszystkie elementy wskazane w ustawie.

W ocenie organu nadzoru § 3 części I Regulaminu również istotnie narusza prawo. W przepisie tym Rada Gminy postanowiła, że *Nagrody i wyróżnienia przyznaje się osobom fizycznym oraz zespołom sportowym zamieszkłym na terenie Gminy Koszęcin lub reprezentującym Gminę Koszęcin*. Jednakże regulacje art. 31 ust. 3 oraz art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie nie zawierają upoważnienia dla Rady Gminy do określania kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania nagród i wyróżnień. Wskazać należy, że art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie ustanawia uprawnienia dla jednostek samorządu terytorialnego do ustanawiania i finansowania okresowych stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. W tym przypadku jednostką samorządu terytorialnego jest gmina, przez którą, według art. 1 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, należy rozumieć wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium. Natomiast wspólnotę samorządową tworzą z mocy prawa mieszkańcy gminy (art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym).

W wyżej cytowanych przepisach art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o sporcie w zw. z art. 1 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca określił krąg potencjalnych beneficjentów nagrody sportowej, którymi są wszyscy mieszkańcy danej gminy, o ile osiągają wyniki sportowe w sporcie mającym znaczenie dla danej gminy. Rada gminy nie ma uprawnienia do modyfikacji tego kręgu osób. Na marginesie wskazać należy, że w treści cz. I § 3 Regulaminu Rada posłużyła się pojęciem zamieszkania również w odniesieniu do zespołów sportowych, co czyni tą regulację niejasną i niezrozumiałą, skoro o zamieszkanu można mówić jedynie w odniesieniu do osoby fizycznej.

Jednocześnie podkreślić należy że Rada Gminy była obowiązana w sposób precyzyjny określić przesłanki (osiągnięcia) po spełnieniu których będą przyznawane poszczególne nagrody i wyróżnienia. Natomiast określenie w § 1 części II Regulaminu kryteriów przyznawania nagród i wyróżnień poprzez wskazanie – „1. Nagrody i wyróżnienia przyznawane są za osiągnięte wysokie wyniki sportowe na poziomie międzynarodowym lub krajowym. 2. Poprzez osiągnięcie wysokiego wyniku sportowego należy rozumieć w szczególności: a) uzyskanie w Mistrzostwach Polski miejsc od I do X w sportach indywidualnych lub od I do X w sportach/konkurencjach zespołowych, b) uzyskanie kwalifikacji olimpijskich, c) powołanie do kadry Polski w różnych kategoriach wiekowych, d) uzyskanie co najmniej jednego z następujących wyników sportowych w dyscyplinach olimpijskich i nieolimpijskich: - udział w Igrzyskach Olimpijskich lub Paraolimpijskich, Mistrzostwach Świata, Akademickich Mistrzostwach Świata, Pucharach Świata, Uniwersjadach, Mistrzostwach Europy, Pucharach Europy, - uzyskanie przez zawodnika od pierwszego do dziesiątego miejsca w klasyfikacjach na Mistrzostwach Polski, Pucharu Polski, Ogólnopolskich Turniejach Klasyfikacyjnych, Młodzieżowych Mistrzostwach Polski, Mistrzostwach Polski Juniorów lub Ogólnopolskich Olimpiad Młodzieży (Mistrzostw Polski Juniorów Młodszych), - reprezentowanie Polski w kategoriach młodzieżowych w konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich, - reprezentowanie Polski w Igrzyskach Olimpijskich lub Paraolimpijskich, Mistrzostwach Świata, Pucharach Świata, Uniwersjadach, Mistrzostwach Europy, Pucharach Europy, e) osiągnięcie punktacji drużynowej (miejsca od 1-10) w mistrzostwach Polski, Europy i Świata, f) w przypadku gier zespołowych w kategoriach młodzieżowych udział w ligowym współzawodnictwie sportowym i osiągnięcie wraz z zespołem wysokiego miejsca (od pierwszego do dziesiątego) współzawodnictwa pod koniec sezonu rozgrywek, co najmniej na szczeblu krajowym lub wojewódzkim, g) inne wybitne osiągnięcia sportowe - nie uwzględnione powyżej.” – powoduje, że nie można precyzyjnie określić, za jakie osiągnięcia przysługuje jaka nagroda bądź wyróżnienie. Powyższe prowadzi do wniosku, że inny organ (podmiot) niż Rada Gminy, w drodze innego aktu niż uchwała, będzie mógł doprecyzować, nieprzewidziany przez niniejszym Regulaminie zakres nagród i wyróżnień Tymczasem, ustawodawca w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie wprost zastrzegł, iż o rodzaju i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień decyduje organ stanowiący gminy. Dopuszczenie zatem możliwości powierzenia innemu podmiotowi określenia za jakie osiągnięcia

przysługują jakie nagrody i wyróżnienia, w innym trybie niż zmiana uchwały, musi zostać uznane za działanie naruszające obowiązujący porządek prawny.

W ocenie organu nadzoru również § 2 ust. 2 lit. c części II Regulaminu istotnie narusza art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Rada Gminy w powyższej regulacji wskazała, co następuje: *2. Uprawnionymi do złożenia wniosków są: c) klub sportowy lub inna organizacja sportowa, której członkiem jest kandydat.* W tym miejscu należy podkreślić, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, przyznawane są w formie decyzji administracyjnej, a zatem po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 stycznia 2024 r. sygn. akt II GSK 777/23; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Zgodnie z art. 61 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej także jako „kpa”, *Postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ administracji publicznej może ze względu na szczególnie ważny interes strony wszcząć z urzędu postępowanie także w sprawie, w której przepis prawa wymaga wniosku strony. Organ obowiązany jest uzyskać na to zgodę strony w toku postępowania, a w razie nieuzyskania zgody – postępowanie umorzyć.* Stroną postępowania administracyjnego jest, zgodnie z treścią art. 28 kpa, *każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.* Wobec powyższego, organ stanowiący gminy nie jest upoważniony do przyznania klubowi sportowemu lub innej organizacji sportowej uprawnienia do złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego.

Dodatkowo należy wskazać, że we wzorze wniosku (załącznik Nr 1 do Regulaminu) zawarto pouczenie o treści: *Świadomy/a odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, oświadczam, że podane dane oraz załączone dokumenty do wniosku o przyznanie nagrody są zgodne z prawdą, co potwierdzam własnoręcznym podpisem.* Zdaniem organu nadzoru pouczenie to nie znajduje uzasadnienia prawnego. Należy bowiem podkreślić, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 25 października 2012 r. I SA/Ke 506/12, publ. CBOSA) stwierdził, że: *Jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań), to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas, w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru informacji i deklaracji, winien przewidzieć w treści upoważnienia wymóg pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń (zeznań)”. Takiego upoważnienia nie może kreować akt rangi podstawowej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lipca 2017 r. II FSK 1219/17).*

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 131/XIX/2025 Rady Gminy Koszęcin z dnia 24 czerwca 2025 r. w sprawie przyznawania nagród i wyróżnień Wójta Gminy Koszęcin za osiągnięte wyniki sportowe oraz osiągnięcia w działalności sportowej – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Elżbieta Żabicka-Łakomy